

DE DICTERIO SCALIGERANO:
SILESII SUNT BARBARI,

VARIIS RATIONIBUS REFELLENDO,
PAUCIS AGIT,

VIRO
PRAECELLENTISSIMO, AMPLISSIMO,
DOCTISSIMO
IOHANNI CHRISTIANO
LEUSCHNERO,

A. M.

SOC. IEN. LAT. SOCIO, ET INSTIT. LITT. ACAD. MEMBRO
HONORARIO, SCHOLAE HIRSCHBERGENSIS HUCDUM
PRORECTORI MERITISSIMO,

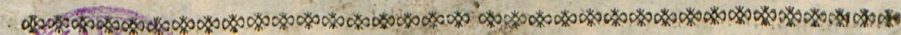
FAUTORI AD CINERES COLENDO,

MUNUS

RECTORIS APUD VRATISLAVIENSES MAGDALENAEI,
NEC NON BIBLIOTHECAE VICINAE PRAEFECTI,
TOTA MENTE

GRATULATURUS

M. IOHANNES GOTTLIEB IACHMANNUS,
GYMNASII ELISABETANI PRORECTOR.

VRATISLAVIAE
EX OFFICINA GRASSIANA.

DE DICTERIO SCALIGERANO
SNESSI SUNT BARBARI

VARIIS RATIONIBUS REVELLENDO
PAGUS AGIT

VIRO

PRAECELLENTISSIMO, AMPLISSIMO
DOCTISSIMO

IOHANNI CHRISTIANO
LEUSCHNERO

SOC. BENEF. ET SOCIO. ET HONOR. ET LIT. ACAD. MEMBR.
HONORARIO. SCHOLAE HUSCHBERGENSIS HUODUM
PROFECTORI MERITISSIMO

PAUTORI AD GYMNASIUM COLONDO

MUNICI

RECTORIS AIDU VRAJESAVITZES MAGDALENABER
RE NON ENRIOTHECAE VIGILAE PRAELECTI
TOTA MENTE

CALENDARUM

M. IOHANNIS GOTTFRIEDI LACHMANNUS

GYMNASII HUSCHBERGENSIS PROFECTOR

...

...

EX OFFICINA GYMNASII

VIR PRAENOBILISSIME,

FAUTOR MULTIS NOMINIBUS HONORANDE!

Sn Tibi dudum promissum amicitiae nostrae pignus, grati animi tesseram, & publicum mei in Te studii documentum. Deliberabam sane, quo possem Te munusculo referire, qui non solum cum b. Parente meo, cujus manes adhuc veneror, sed & mecum litterarum commercia per decennium jam habuisti, et, quod adhuc majus est, Spicilegium Tuum ad Cunradi Silesiam togatam nonum Parenti meo, ut et nuper tricesimum secundum praeter alios mihi quidem sacrum dictumque esse voluisti. Nihil autem ingenio Tuo dignius reperire usquam potui, quam Commentatiunculam de Silesia nostra paucula quaedam, levia omnino, fateor, neque satis exacta, continentem. Tu quidem, Amice aestimatissime, Silesiis indigenis, ut cum Hankio loquar, ipse non es annumerandus, optimo tamen jure alienigenis, quippe qui tam in formanda Silesiorum juventute jam strenue desudasti, quam scriptis doctissimis et politissimis declarasti, quanti facias Silesios Silesiorumque doctrinam. Tu igitur prae caeteris dignus eras, quem Senatus Patriae meae amplissimus in locum Boehmii ad coelites evocati, Collegae, Fautoris et Affinis mei,
subro-

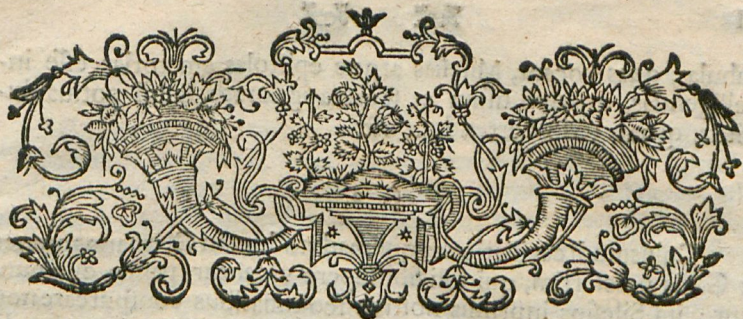
subrogaret ; in Te enim Magdali meae, quae bonis quondam
litteris me innutrivit, et cui meliora fata ex animo apprecor,
amissum illius morte splendorem, mihi vero Amicum carissi-
mum fuisse redditum, censeo. Utinam horrenda Martis ten-
tamina, quae Musis subinde remoram injicere videntur, tan-
dem cessarent ! utinam pax, optima rerum, quas homini no-
visse datum est, pax illa, quam vivis nuper coloribus depinge-
bas, dormientes quasi timidusque Musas quasi excitaret ac re-
crearet ! Maecte interim virtute Tua, maecte laude Tua,
quam mereris, sis decus atque ornamentum Silesiae nostrae ; e
familia Tua, quinimmo ex institutione Tua prodeant Silesii,
doctrina, prudentia, moribus illustres. Vive diu, utere Deo
propitio, fortuna semper prospera ; id quod mecum cordati-
ores omnes sperant, precantur. Me vero, Tui amantissi-
mum, in amicorum Tuorum, sed sincerioris notae, numerum
recipere, aut potius in eodem servare, ne desistas, precor.
Ita vale, Vir doctissime, et commendatum Tibi habe

VRATISLAVIAE,

A. R. S. MDCCLXII. d. vi. Kal. Aug.

Tuum
Jachmannum.

Qua

§. I.

Qua quantaque dulcedine cunctos ducat Patria, non experientia modo propria teste, verum etiam omnium temporum ferie idem confirmante, norunt omnes, quot quot non penitus in maximarum ignoratione rerum versantur. Qui quidem insitus omnibus et innatus quasi patriae amor laudem potius quam animadversionem meretur, nisi limites transgressus legitimos, in aliorum contemptum, invidiam, immo conviciandi libidinem pessime degeneret. Ast pro ea, qua plerique mortalium sciant, morum perversitate accidit, ut superbientes lividique Germanorum finitimi ac nationes exterae ambabus, ut ajunt, manibus dictum illud Taciti arripuerint *) : Litterarum secreta viri pariter ac feminae ignorant ; ex eoque Germanos priscis temporibus fuisse omnium litterarum ac scientiarum rudes, sunt demonstrare conati. Quam insulse tamen ac frivole factum id fuerit, cum verborum nexus luculenter nos docet, tum à quodam haud ita pridem probatum est, ignorantiam majoribus nostris omnimodam à Tacito neutiquam exprobrari, sed

* 3 fabulas

De Patriae amore.

*) De moribus Germanorum, Cap. XIX.

fabulas, quas vocant, Milesias atque epistolas amatorias esse intelligendas, quarum usum et secreta ignorare, laudi potius ducitur, quam vitio vertendum est.

§. 2.

De Scommate Scalligerano.

Cujusmodi cavillationes quemadmodum in Germanos omnes a Gallis praefertim, qui soli sibi sapere videntur, passim evomuntur: ita Silesios inprimis nostros scommatibus conspurcare non dubitavit vir caetera doctissimus Iosephus Scaliger, in cujus dictis sententiisque, si DIs placet, argutis, quae Scaligerana vocantur, haec occurrunt verba *): Silesii sunt barbari, sunt in fine Christianitatis; si quis Silesius non sit barbarus, habet praclarum ingenium plerumque, sunt fere prope Slavoniam, etiam illa lingua utuntur. Uberiori horum verborum explicatione eo tutius superfedere me posse censeo: quo magis Philippus Andreas Oldenburgerus, qui sub nomine Constantini Germanici latet, in Epistola politica ad Iustum Sincerum de peregrinationibus Germanorum effatum aliud Scaligeri; Germani hodie valde fatui sunt et indocti**), refellere curate tentavit; et quo certius acutissimus Silesiographiae renovatae Heneliana Scholiastes, quae notam merebantur censoriam, jam monuit***). Scilicet largimur facile, prope Slavoniam, hac si denominatione Poloniam intelligas, nos commorari; negamus autem, Silesios omnes lingua vti Slavorum vel Polonorum; neutiquam concedimus, neque concedent unquam Geographiae gnari, nos habitare in fine Christianitatis, (sit venia voci sententiae quae barbarae) Barbaros autem dici Silesios, multo minus aequo ferre possumus animo,

Barba.

*) Conf. Prima Scaligerana, Groningae, 1669. 12. pag. 227. et Edit. Coloniae 1695. 8. pag. 372.

**) Scaligerana, pag. 8. Edit. Groning. et pag. 15. edit. Colon.

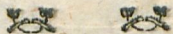
***) Cf. Nic. Henelii Silesiogr. renov. T. I, C. VI, §. 5. p. 680.

§. 3.

Barbaros olim vocatos fuisse quoslibet, exceptis graecis De sensu Romanisque, populos, inter omnes constat. Si quis igitur e hujus Gallia oriundus barbaros nos ea mente nominet, ut Silesios esse nationem a Gallis diversam indicet, non aegre feremus: enim vero, tam moderatam a communi Germanorum fugillatore sententiam ne expectare quidem, nedum e verbis ejus elicere poterimus. Sed quam ob rem tandem barbaros odio significatur nos appellat? num religionis ignaros aut expertos putat Silesios? an imperitos dicendi vel moribus agrestes? an stupiditatis, ignorantiae, negligentiae Silesios nostros jure suo arguet meritoque? Dantur forsan, dantur adhuc aliqui Silesiae, fertilissimae praeclarorum ingeniorum matris, cavillatores, quibus fordent Silesiaca, qui in bonam Silesiorum indolem injurii, alto eos supercilio contemnunt, et ad suscipienda quaevis ardua ineptos clamitant. Ast, nasutulos illos Silesiae Silesiorumque ofores, utpote a regione nostra remotos, parum curamus. Eant modo, qui tam perverse de Silesiis judicant; eant et causam fonticam allegent, qua commoti, tam contemtim de civibus nostris sentiant.

§. 4.

Omnes fere gentes, quotquot hodie existunt, de barbarie Rationes nonnullae barbarici fictae allegantur. accusandae forent, si nihil, nisi ortum earum, velis respicere. Esto igitur, Quados olim Lygiosque, antiquissimos Silesiae incolas, armorum exercitationi potius, quam studiorum culturae operam dedisse; esto, Slavos irruentes paulatim Quados in Silesia superiori suppressisse, et cum Lygiis in parte Silesiae inferiori in unam coaluisse gentem: num ideo Silesii desierunt esse Germani? num omnis dicendi scribendive peritia Lygiis aut Slavos deneganda erat? num pristina Silesiorum conditio etiam si litterarum adeo rudes fuerint, nostris imputanda est temporibus? At, Onophagia Silesiorum est res notissima diuque fa-

tis decantata; quidni igitur stupidissimi merito dicuntur Silesii? Explosa pridem fuit, immo exhibitata haec de Onophagia fabula; neque enim Majores nostros asinam pro leporum matrè devorasse, neque auream vel argenteam asini statuam, vt gulae infervirent, vendidisse, ita exploratum habemus perspectumque, vt contrarium statuenti, praeceunte Poëta, acclamandum esse censeamus:

Dicis, Grille, asinos Silesia devorat omnes;

Si verum est, ne te devoret illa, cave.

Scimus enim, aurifodinas Reichsteinenses, nomine asini aurei vulgo insignitas, quas sibi solis vindicarunt Silesii, fabellae huic occasionem dedisse, qua de re et Nicolaus Henelius *) et Caspar Sommerus **) evolvi merentur. Nihil etiam moramur Boteri hallucinantis dicitaria, qui crudele et vere barbarum supplicii genus, bovem nempe aeneum, Phalaridis more, carbonibus impletum, et per totam civitatem vectum, affingit Silesiis ***). Verumenimvero, simpliciores sunt Silesii, nimiumque cordati; neque animi neque consilii satis habent. Sed bona verba, quaeso! Non ostentant Silesii, quid enim dissimulemus? ingenia tortuosa, animos ad decipiendum pronos, callida atque pernicioosa consilia; nam in his qui se jactant, nae lauream in mustaceo quaerunt. Num autem matura consilia Silesiis unquam defuerunt? num ad gentem extraneam, veluti ad oraculum aliquod, confugere unquam necesse habuerunt, vt adeo stupidi scilicet homines a peregrinis demum addiscerent, vnde rerum agendarum primordia capiant? annon potius alii a nostris, v. g. a scabinate Vratislaviensi in civilibus aequè ac criminalibus responsa petierunt? annon omnibus iis quae virum ingenuum hominemque

*) In Siles. renov. l. c. §. 2-4. p. 674. sqq.

**) In Dissertatione, de Onophagia Silesiorum, Witteb. 1677, habita, et posthac aliquoties recusa.

***) Teste Henelio, l. c. §. 6. p. 681. a.

que erectioris indolis decent, Silesios vides condecoratos? Rationem autem, cur eosdem nonnulli hebetioris ingenii esse censeant, eam allegat Fibigerus *): Pudorem, inquit, sapientius in nostratibus animadvertimus. Contingit aliquando, ut inter Viros spectabiles et magnae autoritatis varii misceantur sermones, doctique formentur discursus; adstat tunc doctus, et rerum, de quibus fit sermo, Silesius longe peritissimus, sed pudore naturali, nondum audacia temperato, obmutescit, ac propterea frequenter ab audacioribus, ne dicam impudentioribus, simplex, rudis, stupidus esse creditur ac dicitur. Haec ille, Vtrum propterea barbarici maculam Silesis inurere fas est?

§. 5.

Sed verbis quid opus est, ubi res ipsa loquitur? Num gens Res ipsa probat contra-rium. quae so! barbara, et efferata, et ab omni humanitate aliena, unquam tot tantosque Viros in omni scientiarum genere praestantes procreavit, quot quantosque Patriam nostram e sinu suo in orbem emississe litteratum novimus? Abundavit dudum Silesia nostra filiis artium liberalium non minus quam mechanicarum capacissimis, abundavit viris eruditis, Poëtis praecipue, qui palmam aliis praeripere facile potuissent, et re ipsa, prouti testis est Martinus Opitius, praeripuerunt. Quod nulla fere Academia totius orbis detur, in qua non Silesii quidam Professorum munere functi fuerint; quod nulla Scientia sit, in qua Silesiorum aliqui non eminuerint, quod denique nulla fere sit natio, quae pluribus aut majoribus stipendiis litterarum cultores adjuvet, jam pridem observarunt viri in re historica versatissimi. Hinc mirum esse non potest, quid sit, quod communis ille totius Germaniae Praeceptor, Philippus Melanchthon, in quadam ad Henricum, Ducem Lignicensem, Epistola de Silesiis ita iudicaverit: Non

* in scholis doctissimis ad Henelium, p. 670.

Non alia gens in Germania plures habet eruditos viros in tota Philosophia; et vrbs Vratislayia non solum habet artifices industrios et ingeniosos Cives peregrinatores, sed etiam Senatum municipum in portandis litterarum et artium studiis; et paulo post: Nec in ulla parte Germaniae plures ex populo discunt et intelligunt doctrinas; multi etiam ad Poësin et eloquentiam idonei sunt. Plura adhuc, et ea quidem honorifica satis exterorum de Silesiis testimonia possem allegare; sed Scholae Silesiorum florentissimae, Bibliothecae publicae omni librorum rarissimorum et praestantissimorum apparatu instructissimae, librorum melioris notae a Silesiis editorum copia, et virorum de omni eruditione optime meritorum fama sententiam nostram loculentissime corroborant.

¶. 6. *§. 6. So auch hup sidie hat*
 Pia desideria hac in causa. *¶. 6. So auch hup sidie hat*
 Quamquam autem haec omnia sine partium studio recte ponderanti patere satis arbitror, Silesios nequaquam esse barbaros, sed doctrinae gloria illustres: optandum tamen foret, ut piis, quae Patriae nostrae amatores mecum fovent, desiderii tandem aliquando fieret satis: Tria nempe innuo, famae Silesiorum propagandae certo profutura, attentata saepius, non dum vero omnibus numeris absoluta. Primum quod attinet, Godofredus Rhonius, cujus Epistolae historicae de quibusdam ineditis historiae Silesiacaе Scriptoribus non minus, quam Exercitatio de Johanne Vratislavienfibus, omnium consensu laudem merentur, de Societate litteraria ineunda ad excolendam vberius Patriae historiam cogitavit*), cujus quidem voti compos si factus fuisset vir inde fessa diligentia clarus, aut si nostra adhuc aetate ii praesertim, qui bus in promptu sunt monumenta Silesiae haectenus inedita, amice conspirarent, junctisque viribus in historiam patriae enucleandam

*) Vid. Godofr. Zelleri Nouvelles aus der gelehrten Welt, anno 1694. mense Octobri.

dam incumbere: sperandum omnino esset, fore, ut emolumenta longe maxima inde caperet res Silesiorum litterata. Secundum, cujus desiderio flagramus, est Bibliotheca Scriptorum rerum Silesiacarum accurate recensens; hanc enim qui oculis animisque attentis perlustrarent, non possent non Silesiae nostrae praestantiam, agri fertilitatem, eximiam artium culturam, tot scriptis evidenter expositam, lubenter agnoscere atque depraedicare. Scilicet obiter tantum tractata, aut, abrupto statim filo, iterum neglecta, aut adhuc latentia deprehenduntur, quae hac in causa utramque facerent paginam. Quae in Bibliotheca historica Struviana *), in Michaëlis Hertzii Bibliotheca germanica **), in Christiani Gryphii Dissertatione isagogica de Scriptoribus historiam Seculi XVII. illustrantibus ***), in Christiani Stieffii Praefatione ad Henelii Silesiographiam renovatam ****), in Jacobi Schickfusii Praefatione Chronici Silesiaci, et alibi occurrunt, non laude quidem sua defraudanda, brevia tamen sunt et imperfecta. Potiora hujus rei argumenta exhibiturus erat Johannes Jacobus Fuldenerus in Bio- et Bibliographia Silesiaca, Vratislaviae, 1731. 4. typis exscripta; sed praeter Repositorii I. Volumen I. nihil amplius produsse dolemus. Paucula quoque sunt, quae memoriae prodidit Machnitzkius in der kurzen Nachricht von denen zur Schlesiſchen Historie gehörigen Hauptschriften, 1746. 4. Latet adhuc viri quondam rerum Silesiacarum peritissimi et studiosissimi, Christiani Ezechielis Curieuse Einleitung zu des Landes Schlesien historischer Beschreibung, vorstellende die Geschichtschreiber Schlesiens und deren Beförderer. Quinimmo, latet adhuc, quae primo loco nominanda erat, Praeceptoris mei post fata colendi, Christiani Rungii Notitia historicorum Silesiae, summo labore et industria olim elaborata, cum audito-

** 2

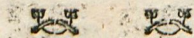
ri-

*) Cap. XVI. §. 53. et Cap. XIX. §. 5 - 8. Edit. Buderi.

**) P. IV. num. 923. sqq.

***) Cap. II. p. 173. sqq.

****) Eam quidem tecto nomine, Typographi loco, operi praemisit,

ribus selectis cōmunicata, prelo posthac parata; sed per variōs casus rerumque discrimina tenebris adhuc mansit involuta. Quae viri doctissimi conomina, Silesiae nostrae vere ornamento futura, vt tandem in lucem emittantur, ab historiae patriae amatore ad nostra usque tempora continuanda, ingenue optamus.

§. 7.

Idem ar-
gumen-
tum conti-
nuatur.

Tertium, quod barbariei et ignorantiae suspicionem a civibus nostris amovere facile posset, meo saltem iudicio, Lexicon foret eruditorum Silesiacum. Eodem nempe consilio, quo Daniel Eberhardus Baringius Epistolam edidit de Eruditis Brunsvicensibus ac Luneburgensibus colligendis, Vitisque eorum recensendis, Hanoverae 1730. 4. eodemque fine, quo Lexicon eruditorum Mecklenburgense, Rostochii, 1729. 8. prelo subijci coepit, vt alia taceam; Eruditi etiam e Silesia nostra oriundi, scriptis praesertim editis clari, uno conspectu exhiberi ac recenseri possent. Neque defunt nobis subsidia bene multa, huic laborem et vtilissimum et jucundissimum egregie relevatura. Complures enim de re litteraria optime meriti particulam quandam eiusmodi Lexici Silesiaci elucubrare, atque adeo Silesios aliquos eruditos, habita ratione nominis, aut patriae, aut temporis, aut muneris et dignitatis, partim breviter et summatim, data partim opera sistere non sunt dedignati. Vt sicco jam pede praeteream, quae in Melchioris Adami Vitis Germanorum, nec non in Henningi Wittenii Memoriis Theologorum, Ictorum, Medicorum et Philosophorum passim occurrunt; vt omittam simul Biographias hujus vel illius Silesii seorsim editas, aut sermonibus funebribus annexas: praecipua tantum allegare juvat. Facem multis aliis praetulit vir immortalis memoriae Martinus Hankius, edendo partim librum singularem de Silesiis indigenis, qui ab A. C. 1165. ad annum 1550. floruerunt; partim Vratislavienses eruditionis propagatores de re scholastica ab Anno 1525. ad 1700. praeclare meritos. Huc etiam spectant ejusdem

dem Monumenta pie defunctis olim erecta, et a filio plurimum reverendo Godofredo Hankio post obitum autoris in lucem protracta. Ingentem praeterea Silesiorum numerum complectitur Johannis Henrici Cunradi Silesia togata, e Casparis Cunradi Patris Profopographiae melicae Millenariis decem, maximam partem Manuscriptis excerpta, et per Schindlerum publicata, quam quidem Tu, Aestumatusime Leuschnere, plus quam triginta Spicilegiis lectu dignissimis jam supplevisti et vere condecorasti. Neque quenquam facile fugiunt Matthaei Hansi Memoriae Concionatorum evangelico-lutheranorum apud Vratislavienses, et Adami Pantkii scripta de eodem argumento. Quis ignorat Davidis Godofredi Schwerdtneri vitas Theologorum Jauraviensium *), et Theodori Crusii vitas Theologorum Svidnicensium **)? Quis nescit famam posthumam virtutis et honoris Episcoporum Vratislaviensium, Vratislaviae 1665. fol. divulgatam, et alia huc pertinentia, quae in Friderici Gvilielmi a Sommersberg Tomo II. Scriptorum rerum Silesiacarum occurrunt? Quem latent Georgii Sculteti Decades tres de hymnopoeis Silesiorum, Gottlob Klugii hymnopoeographiae Silesiacae Decades duae, Joh. Sigism. Johnii Parnasii Silesiaci Centuriae duae, et Johannis Davidis Matthaei Commentatio de Poëtis Silesiae gente et arte nobilibus?

§. 8.

Porro, Patriae si habeamus rationem, suppetias nobis ferre poterunt Theodori Crusii *Historische Nachrichten von gelehrten Schweidnitzern*; Andreae Sanftlebbii Peplus bonorum ingeniorum Boleslaviensium, Johannis Casparis Eberti Peplus bonorum ingeniorum Goldbergensium; Ejusdem Leorinum eruditum, cui adjungi potest Johannis Fechneri Leoris, inelyta clarissimorum virorum

Scripta ad-
huc alia
ejusdem
generis al-
legantur.

*) Im funfzigjährigen Gedächtnisse der Evangelischen Kirche von Zauer.

***) In der Vortrefflichkeit des Evangelischen Zions zur heil. Dreysaltigkeit vor Schweidnitz.

genitrix; item modo laudati Eberti Cervimoncium litteratum; Christiani Philippi Koelneri Schediasma de eruditis Wolavia oriundis; Ernesti Danielis Adami liber de eruditis Landeshuttra oriundis; vt alia scripta minoris momenti, Anagrammatum imprimis largissimam segetem silentio transeam. Paria insuper cognomina nonnullis rerum istarum indagatoribus occasionem praebuerunt, aliquos e Silesiis eruditos recensendi. Hujus generis est Johannis Theodori Leubscheri Schediasma de claris Gryphiis: Johannis Hermanni Aulacum familiae Schickfusianae; Johannis Christiani Krausii, nec non Melchioris Friderici Ziegleri Dissertationes de claris Fischeris; Matthaei Hansi Schediasma de claris Closiis; atque, si magnis licet componere parua, Centifolium Scholtzianum, sive Commentatio de doctis Schulziis, Scholziis, Scultetis, Silesiis, haud ita pridem a me edita. Dantur adhuc alia Lexici Silesiaci componendi adminicula, e Manuscriptis virorum praestantissimorum eruenda. Agmen hac in causa ducit Nicolaus Henelius in Silesia rogata, quae duodecim libris comprehensa, ultra sexcentos Silesios eruditione celebres sistit. Neque laude sua defraudanda sunt Henrici Grossii Sidera Silesiae et Lusatiae, postmodum Casparis Sommeri annotationibus itidem Manuscriptis aucta et emendata. Lucem praeterea mererentur Martini Hankii Actus quinque publici, de Scriptoribus Silesiis Theologis, Juris peritis, Medicis, Philosophis et Philologis, vti etiam de variis Scriptoribus Silesiis elaborati *). Neque vulgaria continent Casparis Arletii, Patris, in Filio spectatissimo nunc reviviscentis, opuscula, itidem Scholae exercitationi olim destinata. Innuo nempe Analecta de Scriptoribus Silesiis, Saeculo XVI. claris; Nobilitatis Silesiacae litteris et scriptis inclytae illustria exempla; Analecta de Silesiis Theologis indigenis; Analecta nova de Silesiis Theologis indigenis; et Specimen Vratislaviae eruditae. En brevem tantum et succinctam delineationem scriptorum editorum non mi-

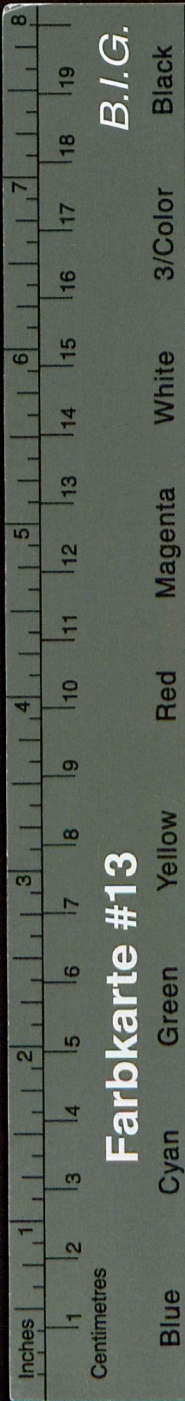
*) Invitationes ad eosdem prostant in Hankii Orationibus, p. 149. 203. 212. 223. 250.

minus, quam ineditorum, è quibus Lexicon Silesiacum eruditum colligi posset atque in lucem emitti. Hujusmodi quidem Bibliothecam Silesiacam de Scriptoribus virisque doctis, qui vel ortu vel habitatione Silesii fuerunt, congregasse fertur saepe jam laudatus Johannes Caspar Eberti *), et Curiosus Elysius sive Christianus Ezechiel, pro eo, quo gaudebat, historiae patriae amore, Collectanea eruditorum Silesiorum biographica etiam meditatus est, et revera componere coepit: quousque autem duumviris his diligentissimis telam pertexere licuerit, exploratum habebunt perspectumque, quibus ista cimelia manibus volvere oculisque perlustrare datum est. Quae singula, si quis aequa mentis lance pensitet: ipsa veritate collustratus, nisi omnimoda coecitate laboret, in nostram ibit sententiam, et palam fatebitur: Silesios non esse barbaros.

*) Conf. Nova litter, Germaniae, anno 1705, p. 287. sqq.

II n
3559

ERIO SCALIGERANO:
SUNT BARBARI,
RATIONIBUS REFELLENDO,
PAUCIS AGIT.

VIRO
NTISSIMO, AMPLISSIMO,
DOCTISSIMO
NI CHRISTIANO
USCHNERO,

A. M.
CIO, ET INSTIT. LITT.ACAD. MEMBRO
HOLAE HIRSCHBERGENSIS HUCDUM
RECTORI MERITISSIMO,
RI AD CINERES COLENDO,
MUNUS
VRATISLAVIENSES MAGDALENAEI,
LIOTHECAE VICINAE PRAEFECTI,
TOTA MENTE
GRATULATURUS
S GOTTLIEB IACHMANNUS,
ASII ELISABETANI PRORECTOR.

VRATISLAVIAE
FICINA GRASSIANA.

